

آینه

جمهوری اسلامی

تطهیر گرگ‌های اقتصادی

● تحقّق اقتصاد مقاومتی به‌عنوان مهم‌ترین و اساسی‌ترین راهبرد نظام و کشور نه‌تنها برای سال ۹۵ بلکه برای همیشه در گروی اجرای برنامه‌ها و انجام اقدامات کلیدی و مهمی است که قطعا یکی از این اقدامات مبارزه با مفااسد اقتصادی است. این مقوله از این نظر بسیار مهم است که طی دهه‌های گذشته به دفعات و هر بار به علتی و شرایط خاصی، عده‌ای سودجو و فرصت‌طلب از ساختار نامناسب اقتصادی، فربه‌بودن دولت، بیچیدگی‌های بی‌اندازه بوروکراتیک، روابط رانتی مبتنی بر درآمدهای نفتی یا شرایط ویژه‌ای مانند تحریم‌ها سوءاستفاده کرده‌اند و مفاسد بزرگی را رقم زداند. با این حال، بزرگ‌کردن این افراد و نام نخبه اقتصادی بر آنها گذاشتن در شرایطی که متأسفانه بخش نگران‌کننده‌ای از زمینه‌های بروز تخلف و فساد همچنان وجود دارد، نتیجه‌ای جز تکرار این قبیل مفاسد آن هم در ابعاد بزرگ‌تر نخواهد داشت.

ایران

ضرورت تشکیل یک مجلس اعتدالی

حمیدرضا جلائی پور: ممکن است شیوه تخریب‌ها تغییر کند؛ مثلا دیگر از عناوین همچون«فهرست انگلیسی» استفاده نشود اما به شیوه‌های دیگر دولت و اصلاح‌طلبان را تخریب می‌کنند. رقبای «فهرست امید» که اغلب روی ارزش‌ها تمرکز داشتند، در این دوره و بعد از ۱۰ سال و تجربه هزینه‌کرد ۷۰۰میلیارد دلار از منابع کشور بدون دست‌یافتن به نتایج مثبت، به یکباره یاد معیشت مردم و مقابله با تخریب محیط‌زیست افتادند و جالب اینکه دولت یازدهم را نیز مقصر می‌دانند. آنها فکر می‌کنند می‌توان ذهن مردم را با تبلیغات تحت‌تاثیر قرار داد و با شعار، آرای آنها را به‌دست آورد اما واقعیت این است که مردم تشخیص می‌دهند اگر قرار بود شعاردهندگان، معجزه‌های در اقتصاد بکنند، باید در همان دوره زمامداری دولت‌مردان هم‌سو با خود که مدعی «مدیریت جهان» بود، آن را محقق می‌کردند.

کیم

میناق نانوشته

حسین شمسیان: برخی افراد در زمان مسئولیت یا قبیل از آن، در تور نفوذ قرار می‌گیرند و تدریجا همان حرفی را می‌زنند که شخص یا جریان نفوذگر می‌خواهد! شاید این عبارت در بدو امر، عجیب یا حتی توهم‌آمیز به نظر برسد و این‌گونه تلقی شود که چرا یک مقام مسئول را در زمره نفوذی‌ها یا بازی‌خورده جریان نفوذ قلمداد می‌کنیم! اما واقعیت این است که نفوذ نه یک مفهوم انتزاعی بلکه یک حقیقت مسلم است و ساده‌فهمی است اگر تصور کنیم دشمنان این روش بسیار موفق را در مورد ما به‌کار نمی‌گیرند. نکته دیگر اینکه نفوذ برخلاف روش‌ها و شیوه‌های مصطلح و قدیمی، دیگر تنها محدود به گسیل‌کردن یک جاسوس، یک بمب‌گذار و… نیست. تغییر سبک زندگی مسئولان و وابستگان آنها، جریان‌سازی و نفوذ جریانی، چیزی است که سال‌هاست در بالاترین سطح و در مهم‌ترین مراکز اندیشه‌ای و تصمیم‌گیری دشمن، مورد آموزش و کنکاش است و میوه آن در کشورهای هدف و از جمله در مهم‌ترین آنها یعنی کشور ما مورد استفاده قرار می‌گیرد. دشمن با سرمایه‌گذاری روی تکنیک افرادی که کمترین امیدی به آنها دارد، به هر میزان ممکن از نفوذ برای نزدیکی به مقامات کشورمان، تغییر نگرش آنها و تغییر روش زندگی آنها استفاده می‌کند و برای این کار، با صبر و حوصله بسیار، سال‌های سال سرمایه‌گذاری می‌کند. شاید اکنون که مدتی از دستگیری برخی عوامل شبکه نفوذ گذشته، بهتر بتوان نمونه بسیار روشن این روند را در دستگیری افرادی مثل سیامک و باقر نمازی نشان داد. کسانی که بیش از دوده در کنار کوش افراد مختلف و متأسفانه موثر حضور داشتند و اقلاتشان خود را بر زبان و قلم آنها جاری می‌کردند و بسیاری را برنامه‌ها و موضوعات مختلف را با نیت شوم خود به شکلی مدون و حتی قانونی به خورد مسئولان دادند!

تجرب

دولت به رفتارهای تشنج‌زا در سیاست توجه نکند

مرتضی مبلغ: دولت باید بدون کوچک‌ترین مواضع واکنشی نسبت به رفتارهای تندروها و کسانی که فضای جامعه را مستنح می‌کنند، عمل کند. دولت باید برنامه‌های روشن و مشخص را که در راستای منافع عمومی است با آرامش و بدون هیجان‌زدگی پیش ببرد و سعی کند آرامش را در کشور و جامعه حکمفرما کند. دولت نباید فراموش کند که تنها در فضای آرام و همدلانه می‌تواند موفق باشد و برنامه‌هایش را پیش ببرد. بدون شک فضای افراطی و معشوش فضایی ضدتوسعه است لذا دولت باید فضای آرامش را تقویت کند و با وجود همه کارشکنی‌هایی که مقابل برنامه‌های دولت می‌شود و فشارهایی که تندروها ایجاد می‌کنند، سعی کند با تدبیر لازم فضای آشتی و همدلی را در کشور تقویت نکند… واقعیت این است که تندروها هرگز در این مسیر پیشقدم نخواهند شد و فضا را به سوی هیاهو خواهند برد، پس دولت خودش باید پیشقدم شود در این مسیر نه اینکه خودش در بازی تندروها بیفتد و به بازی آنها واکنش نشان دهد. هر نوع واکنشی به تندروها از سوی دولت به نفع آنها و به ضرر کشور خواهد بود.

تیمور بختیار

میرزا تقی‌خان امیرکبیر بود که نخستین‌بار دستگاهی اطلاعاتی- امنیتی به نام «اداره خفیه» در دولت ناصرالدین شاه قاجار ایجاد کرد، اما از «اداره خفیه» امیرکبیر تا «پلیس سیاسی» رضاشاه تفاوت از زمین تا آسمان بود. با کودتای سوم اسفند ۱۲۹۹ انگلیس، رضخان میرپنج، وزیر جنگ شد و سردار سپه نامیده شد. از همان زمان سوئدی‌ها تشکیلاتی به نام پلیس مخفی موفقیت خود را در تکیه به نیروی سخت و نظامی می‌دانست در سوودی گسترش آن بود. آن‌گونه که حسین فردوست در کتاب ظهور و سقوط سلطنت پهلوی می‌نویسد: در دوره رضاشاه، فعالیت‌های مضره (فعالیت‌های خرابکارانه و به‌هم‌زننده نظم و امنیت کشور) مورد رسیدگی قرار گرفت و نظمی به تمام توان خود به این کار پرداخت تا جایی که گفته می‌شود در زمان ریاست سرباس مختاری این موضوع حتی به درون خانواده‌ها نیز راه یافت.

شورش زندانیان زندان قصر در بیستم اسفند ۱۳۰۹ و فرار تعدادی از آنها، به خلع درجه و زندان سرتیپ زاهدی، رئیس وقت نظمیّه، منجر شد. شاه دستور احضار محمدحسین آیرم را که در اروپا به سر می‌برد، داد. سرتیپ آیرم روز اول فروردین ۱۳۱۰ وارد تهران شد و همان روز فرمان ریاست نظمیّه کل ملکنری را گرفت، او به فاصله دو هفته و برای اولین‌بار تشکیلات پلیس سیاسی را در ایران ایجاد کرد؛ سازمانی که با عنوان اداره تأمینات، پلیس سیاسی یا اداره آگاهی از آن یاد می‌شد.

آیرم در سال ۱۸۸۲ میلادی در باکو به دنیا آمد و پس از تحصیلات مقدماتی عازم سن‌پترزبورگ شد و تحصیلات نظامی خود را در روسیه ادامه داد. او شم پلیسی نیرومندی داشت، آمیخته‌شدن این شم با هوش سرشار و جاه‌طلبی باعث شد او در مدت کوتاهی بتواند به‌عنوان مشاور و همه‌کاره رضاشاه در رأس قدرت، قرار بگیرد.

آیرم، پلیس سیاسی را به مهم‌ترین و بزرگ‌ترین دایره شهرتانی تبدیل کرد. سازمانی که با نفوذ به درون خانه‌های مقامات کشوری و لشکری، رعب و وحشت زیادی ایجاد کرد. گزارش‌هایی از کارهای روزانه مقامات ارشد و نمایندگان مجلس تهیه و به نظمیّه ارسال می‌شد. در دوره‌ای نیز سخت‌گیری و رقابت برای به‌دست‌آوردن اخبار داغ باعث می‌شد مأموران خفیه، به جعل اکاذیب بپردازند. این پرونده‌نامه‌ها شعاعی به وسعت قلمرو کشور داشت تا آنجا که اقدامات پلیس سیاسی به وسیله‌ای برای تسویه‌حساب با رقبا تبدیل شد.

البته بهترین فعالیت اداره پلیس سیاسی رضاشاه، سرکوب گروه‌های سیاسی مخالف بود که پنج گروه اصلی را در بر می‌گرفت: ۱- پوستان اصلی مشروطیت که با کودتای سوم اسفند و قدرت‌یابی و صعود رضاشاه به‌تخت سلطنت مخالف بودند. ۲- روحانیون و علمای مذهبی، ۳- رجال و سیاست‌مداران و کارگزاران دولتی و حکومتی و نظامی. ۴- مدیران و هیات تحریریه مطبوعات و نویسندگان کتب و نشریات. ۵- ایلات و عشایر.

آیرم تا نیمه‌های سال ۱۳۱۴ تقریباً همه‌کاره کشور بود. او پس از مدتی با مشاهده تغییر رفتار شاه متوجه شد که از چشم رضاشاه افتاده و احتمال خلع و حتی دستگیری او وجود دارد. آیرم به‌طور ناگهانی به لالاشدن تمارض کرد و توانست به بهانهٔ معالجه به آلمان بگریزد. یا ورود او به آلمان به رضاشاه خبر رسید که زبان آیرم دوباره باز شده است. رضاشاه تلگرافی به ضمیمه هزار لیره انعام معالجه برای آیرم فرستاد و از او دعوت کرد برای تقدیر از زحماتش به ایران بازگردد؛ اما آیرم پس از دریافت انعام شاه، جواب داد که پزشکان بازگشت او را مصلحت نمی‌دانند. آیرم دیگر به ایران بازنگشت.

او در سال ۱۳۲۶ در یکی از بیمارستان‌های ارتیش تحت عمل جراحی قرار گرفت، ولی جان به سلامت نبرد و در ۱۱ فروردین ۱۳۲۷ در لیختن‌اشتاین درگذشت.
تأسیس پلیس سیاسی
حادثه شهریور ۱۳۲۰ و اشغال ایران توسط نیروهای متفقین، سیر تحولات را تغییر داد، روز سوم شهریور ۱۳۲۰ متفقین از شمال و جنوب، وارد خاک ایران شدند. رضاشاه مجبور به ترک کشور شد و به صورت یک زندانی، از طریق دریا و با کشتی به آفریقای جنوبی و جزیره موریس تبعید شد. پس از سقوط رضاشاه قدرت بلامناع شهرهانی و اداره تأمینات آن دچار رکود شد و دامنه فعالیت مأموران اداره آگاهی و پلیس سیاسی آن کاهش چشمگیری یافت. این روند تا کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ کمابان ادامه داشت. به این ترتیب در ۱۲ سال نخست سلطنت محمدرضا، دستگاه اطلاعاتی-امنیتی و نیز پلیس سیاسی درخور اعتنایی وجود نداشت. البته در همان زمان رکن ۲ ارتش امور اطلاعاتی-امنیتی را دنبال می‌کرد.

حسن پاکروان

سرنوشت شکنجه‌گران

۹۰ سال از تأسیس پلیس سیاسی در ایران گذشت

نزعت امیرآبادیان

تأسیس ساواک

پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ و سرنگونی دولت دکتر مصدق، فضای سیاسی- اجتماعی کشور به سمت روش‌های تند دوران رضاشاه رفت. آمریکا و انگلیس از پهلوی می‌نویسد: در دوره رضاشاه، فعالیت‌های مضره (فعالیت‌های خرابکارانه و به‌هم‌زننده نظم و امنیت کشور) مورد رسیدگی قرار گرفت و نظمی به تمام توان خود به این کار پرداخت تا جایی که گفته می‌شود در زمان ریاست سرباس مختاری این موضوع حتی به درون خانواده‌ها نیز راه یافت. شورش زندانیان زندان قصر در بیستم اسفند ۱۳۳۵ توسط آمریکا تأسیس شد و پس از تصویب قانون آن در مجلس سا و مجلس ششورا، کار خود را رسماً از سال ۱۳۳۶ آغاز کرد. در فاصله کودتا تا تأسیس ساواک، مسئولیت سرکوب مخالفان حکومت بیشتر بر عهده فرمانداری نظامی تهران بود که در رأس آن سرتیپ تیمور بختیار قرار داشت.

هارولد ایرنبرگر کتابی درباره ساواک نوشته و تأسیس ساواک را از پیامدهای کودتا برشمرده است.

او آمریکا را از عوامل اصلی تشکیل ساواک معرفی می‌کند که امیدوار بود با قدرت و اعتباربخشی به آن، منابع ریزودرشت‌شان در ایران از تجاوز مصون بماند. او ساواک را «دوست شکنجه‌گر غرب» لقب داده و نقش سیا را در زمینه‌چینی برای تأسیس ساواک بی‌بدیل ارزیابی می‌کند.

علاوه‌بر ساواک، واحدهای پلیس شهربانی، گارد شاهنشاهی و ژاندارمری و نیز واحدهای اطلاعاتی و سبری رکن ۲ ارتش، بازرسی شاهنشاهی و دفتر ویژه اطلاعات، نیز به کارهای اطلاعاتی-امنیتی می‌پرداختند. ساواک برخلاف عملکرد خود در سال‌های تممادی از تأسیس تا ۱۳۵۶، در روزهای اوچ‌گیری انقلاب و پیروزی انقلاب سال ۱۳۵۷ عملاً از صحنه فعالیت دور افتاد و فعالیت چشمگیری در سرکوب مبارزات از سوی این سازمان دیده نشد؛ حتی تحلیلگران و مفسرین اطلاعاتی ساواک نیز نتوانستند با ارائه راه‌حلهای مناسب جلوی رشد فزاینده انقلاب اسلامی را بگیرند. قطعاً رؤسای ساواک نقش تعیین‌کننده‌ای در برنامه‌ها و عملکرد «کمیته مشترک ضد خرابکاری» داشتند.

سپهبد تیمور بختیار

اولین رئیس ساواک سپهبد تیمور بختیار، فرزند ایلیخان فتحعلی‌خان، سردار معظم بختیاری، بود که در منطقه دزک- ۲۴ کیلومتری شهرکرد در استان چهارمحال‌وبختیاری- به دنیا آمد. شش ماه پس از کودتای ۲۸ مرداد و پس از توانایی سرلشکر فرهاد دادسان در فرمانداری نظامی، تیمور بختیار از کرمانشاه فراخوانده شد و با ارتقا به درجه سرتیپی و انتصاب به فرماندهی لشکر ۲ زهی مرکز، فرماندار نظامی تهران شد و به‌سرعت قلع‌وقمع مخالفان دولت کودتا را آغاز کرد. مهم‌ترین اقدام بختیار در رأس فرماندار نظامی، کشف شبکه نظامی حزب توده و دستگیری صدها نفر از اعضای شبکه نظامی حزب توده بود که بسیاری از آنان به زندان‌های درازمدت محکوم شدند و دگرها به نفر نیز اعدام شدند. از دیگر اقدامات بختیار در رأس فرمانداری نظامی، دستگیری اعضای فصال و کادر رهبری جمعیت فدائیان اسلام بود که نهایتاً در دادگاه نظامی زیر نظر فرمانداری نظامی به اعدام محکوم شدند.

پس از مدتی، جاه‌طلبی بختیار و ارتباط او با محافل داخلی و خارجی، شاه را نگران کرد؛ دراین‌میان مسافرت بختیار به آمریکا در بهمن ۱۳۳۹ که حامل پیامی از سوی شاه برای جان‌اف‌کندی بود، بر وحشت شاه از بختیار افزود. گفته می‌شود در ملاقات بختیار با کندی موضوع گسترش سرسام‌آور فساد در هیات حاکمه ایران و ناتوانی شاه در اداره مطلوب کشور به مطرح شد. اخباری ازاین‌دست، پیش از آنکه بختیار به تهران بازگردد، به اطلاع شاه رسید. به‌همین‌دلیل بختیار مدت کوتاهی پس از ورود به کشور در اواخر اسفند ۱۳۳۹ از ریاست ساواک برکنار شد؛ اما او علاقه‌مند بود که نخست‌وزیر ایران شود. با انتصاب علی امینی به نخست‌وزیری در اردیبهشت ۱۳۴۰، اخبار و شایعاتی مبنی بر تلاش بختیار برای به‌دست‌آوردن مقام نخست‌وزیری منتشر شد.

پس از برکناری بختیار از ریاست ساواک، به دستور شاه، ساواک بر مجموعه رفتار و فعالیت‌های بختیار نظارت داشت. بختیار آزادانه و بی‌محابا با محافل و نمایندگان سیاسی برخی کشو‌روهای خارجی مقیم

تاریخ سیاسی

نعمت‌الله نصیری

ناصر مقدم

ساواک - به درجه ارتشبدی ارتقا یافت.

سرلشکر حسن پاکروان

سرلشکر حسن پاکروان دومین رئیس ساواک (در سال‌های ۱۳۴۰–۱۳۴۳)ش) فرزند فتح‌الله پاکروان، در ۱۲۹۰ خورشیدی در تهران متولد شد. مادرش امینه پاکروان، زنی تحصیل‌کرده بود و تابعیت فرانسوی داشت. فتح‌الله پاکروان از رجال دوران سلطنت رضاشاه بود. او بود که در دوران استانداری‌اش در خراسان واقعه مسجد گوهرشاد اتفاق افتاد و صدها نفر به شهادت رسیدند. فتح‌الله پاکروان پس از سقوط رضاشاه همچنان در حکومت باقی ماند؛ از جمله مدتی سفیر ایران در ایتالیا شد.

حسن پاکروان پس از تأسیس و آغازبه‌کار ساواک و از مهر ۱۳۳۵ مأمور خدمت در این سازمان شد و به‌عنوان معاون سازمان اطلاعات و امنیت کشور منصوب شد و این سمت را تا پایان دوران ریاست بختیار حفظ کرد. پاکروان در دوران طولانی معاونت خود در ساواک در سازماندهی و ایجاد تشکیلات و ساختار اداری و مدیریتی و اجرایی این سازمان نقش قابل‌توجهی داشت.

پاکروان بلافاصله پس از عزل تیمور بختیار به‌عنوان معاون نخست‌وزیر و رئیس سازمان اطلاعات و امنیت کشور منصوب شد و تا بهمن ۱۳۴۳ در این سمت باقی ماند. پاکروان در تمام دوران نخست‌وزیری علی‌امینی، اسدالله علم و حسنعلی منصور عضو از کابینه و

رئیس ساواک بود؛ اما روش و عملکرد او در برخورد با مخالفان حکومت در سال‌های ۱۳۴۱–۱۳۴۳ چنان که باید، مطلوب شاه نبود و شاه روش‌های نعمت‌الله نصیری را در برخورد با مخالفان می‌پسندید که بر شهربانی کل کشور فرماندهی می‌کرد و در سرکوب مخالفان او در تهران- قِسم و سایر شهرها نقش تعیین‌کننده‌تری داشت. پس از تبعید امام خمینی تعدادی از اعضای شاخه نظامی جمعیت هیات‌های مؤتلفه اسلامی حسنعلی منصور نخست‌وزیر وقت را در اول بهمن ۱۳۴۳ ترور کردند. شاه، پاکروان را از ریاست ساواک کنار گذاشت و به جای او سپهبد نعمت‌الله نصیری را در رأس این سازمان قرار داد.

پس از قتل حسنعلی منصور، امیرعباس هویدا مأمور تشکیل کابینه شد و حسن پاکروان با عنوان وزیر اطلاعات و جهانگردی وارد کابینه شد و تا شهریور ۱۳۴۵، در این سمت باقی بود. از شهریور ۱۳۴۵ سفیر ایران در پاکستان شد و در مهر ۱۳۴۸ که سفارت ایران در پاریس به او محول شد، پاکستان را به قصد فرانسه ترک کرد و تا آبان ۱۳۵۲ در فرانسه بود. سپس به کشور فراخوانده شد و در سازمان بازرسی شاهنشاهی، که تحت مدیریت حسین فردوست فعالیت می‌کرد، مشغول به کار شد و تا مهر ۱۳۵۶ در این سازمان بود. پس از آن مشاور و سرپرست امور مالی وزارت دربار شد و تا ۲۳ بهمن ۱۳۵۷، پس از پیروزی انقلاب اسلامی، در این مقام باقی بود. پاکروان روز جمعه ۲۷ شهریور ۱۳۵۷ در منزلش دستگیر و به کمیته انقلاب مستقر در کاشانک منتقل شد. از آنجا به مدرسه علوی انتقال یافت و تا هنگام محاکمه و اعدامش در شامگاه روز ۲۱ فروردین ۱۳۵۸ در زندان بود.

ارتشبد نعمت‌الله نصیری

نعمت‌الله نصیری فرزند محمد در مرداد ۱۲۸۹ در بخش سنگسر از توابع سمنان به دنیا آمد. دوران تحصیلات ابتدایی را در سمنان سپری کرد و دوره متوسطه را در مدرسه نظام در تهران گذراند و در ۱۳۱۱ خورشیدی در رسته پیاده‌نظام وارد دانشکده افسری شد و در ۱۳۱۳ با درجه ستوان‌دومی فارغ‌التحصیل شد. نصیری در دوره تحصیل در دانشکده افسری، هم‌دوره محمدرضا پهلوی بود و در آغاز به فرماندهی همان گروهانی منصوب شد که ولیعهد در آن خدمت می‌کرد. سرهنگ نعمت‌الله نصیری در ۱۳۳۰ در رأس گارد سلطنتی قرار گرفت. هنگامی‌که نصیری به فرماندهی گارد سلطنتی منصوب شد، محمد مصدق نخست‌وزیر بود. نعمت‌الله نصیری وفاداری بدون چون وچرای به شاه و دربار داشت و در اختلاف بین دولت و دربار، از دربار و شخص شاه حمایت می‌کرد. با این احوال تنها از ۲۵ مرداد ۱۳۳۲ که از طرف شاه مأمور ابلاغ فرمان عزل مصدق و انتصاب فضل‌الله زاهدی شد، نام او در محافل سیاسی به گوش رسید.

نصیری در شامگاه ۲۴ مرداد و سرگاه ۲۵ مرداد ۱۳۳۲، براساس طرحی پیش‌بینی‌شده، ابتدا فرمان انتصاب زاهدی را به نخست‌وزیری که به دست شاه امضا شده بود، در مخفیگاهش در اختیاره تهران به او رسانید و سپس در رأس گروهی از واحدهای نظامی روانه خانه مصدق شد تا فرمان عزل او را ابلاغ کند اما توسط سروان ایرج داورپناه، فرمانده گارد محافظ دکتر مصدق دستگیر شد و تا پیروزی کودتا در ۲۸ مرداد در بازداشت ماند. او در آذر ۱۳۳۹ به ریاست شهربانی کل کشور رسید و تا بهمن ۱۳۴۳ که به ریاست رسید، در این مقام باقی بود. نصیری در ریاست شهربانی کل کشور مهره دلاخواه شاه در سرکوب مخالفان بود.

ادامه در صفحه ۷

آینه دیروز

۹ سال پیش در چنین روزی

کیم

- با تعهد کتبی انگلیس و در آستانه میلاد پیامبر رحمت؛ ایران تفنگداران متجاوز را عفو کرد
- ملاقات نمایندگان ایران با دیپلمات‌های ربه‌وده‌شده در اربیل
- گفت‌وگوی بشار اسد با رئیس مجلس نمایندگان آمریکا در دمشق
- حدادعادل: بیگانگان با حضور نامشروع خود در منطقه قصد ایجاد شکاف میان مسلمانان را دارند
- جشن یوسی‌اف دانشجویان در اصفهان
- در راستای اعمال تحریم علمی ایران؛ انجمن شیمی آمریکا عضویت ۳۶ شیمی‌دان ایرانی را لغو کرد
- اعطای نشان درجه ۳ شجاعت به فرمانده مرزبانان دریایی جنوب

تجرب

- استقبال جامعه بین‌المللی از آزادی ملوانان انگلیسی؛ ایران و غرب به هم لبخند زدند
- سفر جنجالی ناسی پلوسی به خاورمیانه
- رئیس دولت اصلاحات: جهانی‌شدن انکارهای معرفتی است
- حدادعادل در پاکستان: روابط تهران-اسلام‌آباد به سود جهان اسلام است
- وزیر اطلاعات: از ناپدیدشدن یک آمریکایی در کیش اطلاع ندارم
- دیدار اردوغان با اسد در سوریه
- موسوی‌لاری: انسجام درونی اصلاح‌طلبان، سیاست امسال مجمع روحانیون است
- جبهه پیروان خط امام و رهبری، کشوری می‌شود

جمهوری اسلامی

- از فردا آغاز می‌شود: ۳ اجلاس بین‌المللی پیرامون وحدت اسلامی در تهران
- معاون وزیر نفت: سهمیه بنزین خودروها تا دو هفته آینده مشخص می‌شود
- آغاز طرح جمع‌آوری معنادر خیابانی در سراسر کشور
- آرژانتینی‌ها پرچم انگلیس را به آتش کشیدند
- تشریح مواضع ایران و تحولات بین‌المللی در نشست خبری رئیس‌جمهور
- ارکان پرونده شهرام جزایری به دادسرای کارکنان دولت
- شهردار تهران: بودجه سه‌هزارو ۳۰۰ میلیارد تومانی شهرداری را محقق می‌کنیم
- وزیر بهداشت: بهره‌وری در سیستم سلامت کشور ۳۰ درصد افزایش یافت
- نیروی انتظامی: طرح نوروزی سال ۸۶ با مشارکت موثر مردم اجرا شد

اطلاعات

- دبیرکل سازمان ملل در تماس تلفنی با رئیس‌جمهوری از اقدام ایران برای آزادی ملوانان متجاوز انگلیسی قدردانی کرد
- احمدی‌نژاد: آزادی ۱۵ ملوان در سالروز میلاد حضرت محمد (ص) و عروج حضرت مسیح (ع) هدیه ایران به مردم انگلیس است
- ناسی پلوسی از آمادگی رژیم صهیونیستی برای آغاز گفت‌وگوهای صلح با سوریه خبر داد
- وزیر خارجه سوریه: آماده برقراری صلح عادلانه و فراگیر در چارچوب قطع‌نامه‌های بین‌المللی هستیم
- استقبال جهانی از تصمیم ایران برای آزادی نظامیان انگلیسی
- پارلمان اوکراین- «بوشنکو» را متهم به اجرای کودتای حکومتی کرد
- هیلاری کلینتون درخواست کرد: تشدید فشار دموکرات‌ها بر بوش برای خروج نیروهای آمریکایی از عراق
- تظاهرات علیه ناتو، مقابل سفارت آمریکا در مسکو

ایران

- رئیس‌جمهوری با اعطای نشان شجاعت به فرمانده مرزبانان دریایی، دستور آزادی ۱۵ تفنگدار انگلیسی را صادر کرد
- دیدار احمدی‌نژاد با نظامیان انگلیسی
- ملوان آزادشده انگلیسی: شرمنده رفتار دولت تونی بلر با ایران هستیم
- حدادعادل در دیدار با رئیس‌جمهوری پاکستان: خط لوله صلح، نماد ثبات و امنیت منطقه است
- پس از اقدام چین در جابه‌جایی یورو با دلار، ژاپن خواستار خرید نفت ایران به «پن» شد
- دیوان عدالت اداری حکم تعطیلی کارپایی‌های بین‌المللی را متوقف کرد
- وزیر امور اقتصادی و دارایی خواستار شد: تهیه «نقشه راه جامع» برای تحقق اهداف اصل ۴۴